

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU V OHIJU

★
Izvršujemo vsakovrsne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

VIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXII. — LETO XXXII.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), MAY 31, 1949

ŠTEVILKA (NUMBER) 106

Češka vlada je prevzela šole

Katoliška hijerarhija, ki je kontrolirala prosveto, se zoperstavlja programu

PRAGA, 29. maja — Kljub protestom nekaterih katoliških cerkvenih voditeljev je danes na Devetem kongresu komunistične stranke bil soglasno odobren program, po katerem bo ves prosvetni sistem Češkoslovaške pod kontrolo države.

Predsednik republike Klement Gottwald, ki je obenem tudi predsednik stranke, je v svojem zaključnem govoru poudaril, da bo dežela postala popolnoma komunistična soglasno s teorijama Marksa in Lenina.

Zunanje vmešavanje Vatikana je odgovorno za spore

O sporu med državo in katoliško hijerarhijo sta govorila prosvetni minister Vaclav Kopecky in minister za šole in umetnost Zdenek Nejedly.

"Mi zahtevamo pravico, da država brez izjeme upravlja s šolami in pravico, da država upravlja šole in ostale izobraževalne ustanove v duhu naše ideologije, naše znanstvene resnice in v duhu učenja Marksa in Lenina," je rekel Kopecky.

Kopecky je poudaril, da je do tekočega spora med državo in cerkveno hijerarhijo prišlo izključno radi zunanjega vmešavanja Vatikana v notranje zadeve dežele. Izjavil je, da se večina katoličanov in nižje duhovščine strinja z vladnim programom.

Vatikan ima težave tudi v Romuniji

VATIKAN, 29. maja — Vatikanski uradniki so danes izjavili, da vlade vzhodno-evropskih držav pripravljajo nove in strožje mere proti vplivu Vatikana v posameznih deželah.

Z ozirom na odobritev programa, po katerem bi kontrola nad šolami prišla izključno v roke vlade, so vatikanski krogi mnenja, da to pomeni "poslabšanje položaja cerkve."

V Bukarešti pa je glasilo Delavske stranke "Scanteia" obtožilo papeževnega regenta v Romuniji, prevrženega Rev. Geralda P. O'Hara, da je romunskim katoliškim duhovnikom dal navodila, naj začnejo "proti-demokratsko politično aktivnost."

V zvezi s tem je neki predstavnik Vatikana izjavil:

"Škof O'Hara že dlje časa ni vršil svojih običajnih diplomatskih funkcij. Ko je Romunija pretrgala zveze s sv. Stolicco, je romunski svet ministrov razveljavil vse sporazume z Vatikanom in odtakrat O'Hara nima dejanske avtoritete. Lahko svobodno govori, toda ne more vršiti svojih prejšnjih funkcij."

Medtem pa iz Bukarešte poročajo, da je vlada odslovila 137 članov katoliške hijerarhije, med njimi dva škofa, ki da so "agentje imperializma."

Odslovitve pomeni, da duhovniki in škofje ne bodo več prejeli državne plače. Avgusta leta 1948 je romunska vlada odobrila zakon, po katerem se je končalo zunanje vmešavanje v verske zadeve Romunije, kar pomeni, da Vatikani kot zunanja sila nima več nobene besede, kar se tiče verskih zadev Romunije. Duhovniki in škofje so na osnovi tega zakona bili postavljeni na državno plačilno listo.

Angleška sodnija osvobodila pobeglega komunista Eislerja

Kongresniki očitajo Angležem, da so nevhvaležni in da ščitijo komuniste

LONDON, 27. maja — Angleški sodnik Sir Laurence Dunne je danes osvobodil znanega komunista Gerharta Eislerja, katerega izročitev so zahtevale Zedinjene države.

Eislerju je s tem sodnijskim odlokom dovoljeno, da nadaljuje svoje potovanje v svojo rojstno deželo, Nemčijo, kjer bo v Leipzigu poučeval socialno vedo.

Angleška sodnija je razmotrila o Eislerjevem slučaju le dve uri. Ameriška zahteva je bila gladko zavržena, ker Zedinjene države niso mogle dokazati, da je Eisler krivo prisegel, na kateri osnovi so tudi zahtevale njegovo izročitev. Po anglo-ameriškem sporazumu iz leta 1870 bi Eisler bil vrnjen, če bi mu kriva prisega bila dokazana.

Eisler je takoj po sodnijskem odloku izjavil, da ga zelo veseli, ker so "ameriški reakcionarji" doživeli poraz.

"Upam, da bodo doživeli še večje poraze. Pravični in povprečni Američani bodo z zadovoljenjem sprejeli mojo zmago," je rekel Eisler.

Zaradi "varnosti" bo Eisler potoval v strogi tajnosti

Eisler, katerega so "ugabili" s poljske ladje "Batory" in sicer na zahtevo Zedinjenih držav, ni hotel govoriti o svojih načrtih. Rekel je, da ne ve, kje bo spal in kdaj bo nadaljeval svoje prekinjeno potovanje v Leipzigu, ki se nahaja v sovjetski okupacijski zoni Nemčije. Očitno je v mislih imel svoje skušnje, ko je dejal:

"Ne želim dati Američanom prilike za kakšen 'monkey business'."

Kongresnik Rakin napadel angleške sodnije

WASHINGTON, 27. maja — Justični tajnik Tom Clark je danes v zvezi s osvoboditvijo Eislerja izjavil, da bodo Zedinjene države storile vse, kar je mogoče, da bi dobile nazaj pobeglega komunista Eislerja. Toda uradniki Državnega oddelka so izjavili, da so izgledi zelo slabi. Zedinjene države nimajo pravice, da bi vložile priziv proti odloku, na osnovi katerega je bil Eisler osvoboden.

Eislerjevo osvoboditev so kongresniki sprejeli z mešanimi občutki. Kongresnik Rankin je izjavil, da so kot izgleda "angleške sodnije postale prav tako pro-komunistične kot naša komisija za atomsko energijo."

Kongresnik Brown pa je obsojal "črno nevhvaležnost Angležev." Rekel je:

"Kakšna hvaležnost! Kakšen sijajen primer mednarodnega sodelovanja! Kakšen velik dokaz hvaležnosti s strani angleške vlade za vse žrtve, ki smo jih storili, da bi pomagali angleškemu ljudstvu!"

Nekateri kongresniki pa so mnenja, da angleška sodnija ni mogla storiti nič drugega, kot osvoboditi Eislerja.

Medtem pa so uradniki justičnega oddelka naznanili, da Eislerjeva soproga, ki je bila aretirana takoj, ko je Eisler zbežal, ne bo "prostovoljno" zapustila Zedinjene države. Držijo jo na Ellis Islandu, zaslisevanja glede njene deportacije pa se bodo začela prihodnje sredo.

RUSIJA ZAPRLA KONZULAT V ŠANGAJU

ŠANGAJ, 29. maja — Sovjetska zveza je danes zaprla svoj konzulat v Šangaju, ki se nahaja pod novo komunistično upravo.

Predstavniki konzulata je izjavil, da je Sovjetska zveza zaprla konzulat, ker je nova vlada, katero Sovjetska ni priznala, prevzela upravo mesta.

Sovjetska zveza kot tudi zapadne sile ima še vedno diplomatske zveze le z nacionalistično vlado Kitajske. Doslej je zaprla svoje konzulate v vseh večjih mestih severne Kitajske, ki so jih zavzele sile Ljudske armade.

Medtem pa so kitajski komunisti začeli izvajati reforme v Šangaju, četrtem največjem mestu sveta. Prva reforma je zamenjave tako imenovanih "zlatih juanov" nacionalistov za nov denar, ki je v veljavi na osvobojenih področjih Kitajske. Za 100.000 nacionalističnih juanov, dobijo Šangajčani po eden "ljudski juan."

Kar se tiče oskrbe Šangaja pa so komunistične oblasti naznanile, da bodo pripeljale v Šangaj 70.000 ton žita za prehrano prebivalstva.

Zapadni opazovalci so prerovali, da bodo komunisti imeli največje težave prav s prehrano 6.000.000 ljudi v Šangaju, toda ta prerokovanja se doslej niso uresničila.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

STAVKA PRI FORDU KONČANA; DELAVCI SE VRAČAJO NA DELO

DETROIT, 29. maja — Člani CIO unije avtnih delavcev so danes z ogromno večino odobrili sporazum, po katerem se je končala 24 dni trajajoča stavka pri Ford Co.

O glavnem spornem vprašanju glede pospeševanja dela, radi katerega je stavka bila napovedana, se bodo vodila pogajanja.

Sporazum je bil naznanjen po pogajanjih, ki so trajala več dni, in katerim so prisostvovali tudi federalni posredovalci.

Predsednik unije avtnih delavcev Walter P. Reuther je na ločenih sestankih članov dveh lokalov, Ford Rouge lokal številka 600 in Lincoln Division lokal številka 900, pred glasovanjem pojasnil poravnavo. Rekel je, da se s porazumom ni rešilo vseh vprašanj, ki so bila predmet diskusij, da pa za delavce pomeni važne pridobitve.

Po sporazumu se bo v torek sestal tričlanski pododbor Ford Motors Co. in unije avtnih delavcev ter skušal potom pogajanj doseči poravnavo.

Po določbah sporazuma bosta pododbor imenovala dva posredovalca. Družba bo verjetno izbrala kakšnega industrijskega inženirja, unija pa delavskega ekonoma.

Vprašanje novega kontrakta. Sklenjeni sporazum se ne nanaša na novi kontrakt med Ford Co. in unijo. Tekom pogajanj je

VOJNI VETERAN, URADNO "MRTEV," SE JE OGLASIL

NEW YORK, 30. maja. — Glavni stan Prve armade je danes naznanil, da se je v nabornem uradu v New Yorku zglasil neki vojni veteran, ki je bil uradno proglašen za "mrtevga" pred petimi leti.

Veteran je Anthony V. Martino iz Waterbury, Conn., kjer živi njegova žena z dvema otrokoma.

Martino je prišel v naborni urad, da bi zvedel kakšen je njegov "status". Presenečen je bil, ko so mu povedali, da je že pet let "mrtev." Leta 1944 so ga v teku bojev v Franciji pogrešali in ker tudi pozneje ni bilo o njem nobenega sledu, so ga uvrstili med padle.

Polkovnik William B. Force je izjavil, da je Martino prišel v urad pred tremi tedni. Rekel je, da je bil ranjen, poslan v bolnišnico, da pa ne ve, kako je prišel nazaj v Ameriko. Pristavil je, da se je v dec. leta 1944 znašel na ulici Brooklyna.

Martino je štiri leta delal kot šofer, ne da bi vedel, da je oženjen in da ima dva otroka.

Mrs. Martino je zadnji petek bila obveščena, da so našli njenega moža, ki je nemara že odpotoval k svoji družini.

Prog. Slov. krožek št. 3

Članice krožka št. 3 Progresivnih Slovencev so vabljene, da se udeležijo redne mesečne seje v sredo zvečer ob osmih v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Seja lovcev

Jutri, v sredo popoldne se vrši seja lovcev pri Euclid Rifle and Hunting klubu na Močilnikarjevi farmi. Pričetek ob 3. uri. Vabi se vse člane, da se gotovo udeležijo.

Konferenca zunanjih ministrov se bo verjetno končala z neuspehom

Krvavi delavski nemiri v Boliviji

Med 150 ubitih se verjetno nahajajo trije Američani

LA PAZ, Bolivija, 29. maja — Okrog 100 delavcev in 50 policajev je bilo ubitih v krvavih nemirih, ki so posledica stavke v rudnikih kositra Patino. Rudarji so zastavkali v soboto, narko za vladne čete prevzele rudnike.

Kot poroča agencija United Press so stavkarji ugrabili sedem talcev, med njimi tri ameriške državljane, in jih v glavnem stanu ubili. Federalne čete so napadle glavni stan z namenom, da bi dobile trupla ubitih talcev, toda delavci so se četam zoperstavili.

Notranje ministrstvo pravi, da je bilo ubitih 100 stavkajočih delavcev in 50 policajev, dočim je bilo ulovljenih okrog 200 rudarjev.

Delavci so baje bili oboroženi s strojnimi in puškami.

Stavka je bila napovedana, ko je bolivijska vlada aretirala priljubljenega unijskega voditelja Juana Lechina z namenom, da bi ga deportirala. Vlada je obtožila Lechina, da je dovolil pristajanje "subverzivnih organizacij," vključno komunistov, da so vstopili v unije in začeli pripravljati zaroto, po kateri bi v Boliviji izbruhnila civilna vojna.

Rudarji so s kliki "Naj živi revolucija," vdrli v stanovanja ameriških inženirjev, jih ugrabili in držali kot talce. Naznani li so, da jih bodo izpustili, ko bo vlada izpustila njihovega voditelja Lechina.

Za zdravila

V našem uradu je izročil Mr. Frank Belaj \$10, katero vsoto sta darovala za streptomycin za bolne otroke v Jugoslaviji, Mr. in Mrs. Anton Jansa, ki sta lastnika K-J. Cafe (preje SS Cafe) na 5263 St. Clair Ave. Darovala sta v spomin pokojnega prijatelja Joseph Belaja.

Mrs. Cecelia Subel, glavna predsednica Progresivnih Slovencev, pa je izročila vsoto \$5, katero je prejela od družine Obed (Mrs. Theresa Cerkenik ter Obed-Salamant družina), kateri je vsoto poslal Mr. Valentin Kobal v Honsdale, Ill., v spomin njih pokojne matere Mary Obed. Vsem prispevateljem se iskreno zahvalo.

Iz bolnišnice

Mrs. Frances Nose se je povrnila na svoj dom na 22321 Beckford Ave. in sicer iz bolnišnice, kjer je srečno prestala operacijo. Zahvaljuje se vsem prijateljicam za obiske, cvetice, darila in kartice, ki jih je prejela. Posebno se zahvaljuje krožku št. 3 Prog. Slov., klubu "Ljubljana" in dramskemu zboru "Naša zvezda."

25. obletnica poroke

Danes obhajata 25. obletnico svojega srečnega zakonskega življenja Mr. in Mrs. John Bransel, 16202 Grovewood Ave. Otroci in sorodniki ter prijatelji jima izrekajo svoje iskrene čestitke ter jima kličejo še na mnoga leta zdravja in zadovoljstva.

PARIZ, 30. maja — Sovjetski zunanji minister Andrej Višinski je danes zavrgel predloge zunanjih ministrov treh zapadnih sil, da se na osnovi Bonnske ustave združi vzhodni in zahodni Nemčijo v federalno državo.

Ameriška poročila pravijo, da je Višinski napadel predloge zapadnih sil kot poskus, da se ukazuje in da jih ni hotel sprejeti niti kot osnovo za daljna pogajanja.

Zunanji ministri Zedinjenih držav, Anglije in Francije so v svojem odgovoru dali jasno vedeti, da z Višinskimi napadi ne obstoja več nobena možnost za kompromis glede politične združitve Nemčije. Pogovori se bodo sicer nadaljevali jutri in pojutrišnjem, toda zapadni opazovalci menijo, da je še edini up vprašanja obnove trgovinskih zvez med vzhodno in zahodno Nemčijo ter vprašanje Berlinske krize.

Zapadne sile so v soboto predlagale ustanovitev federalne Nemčije, za katero naj bi bila potrjena Bonnska ustava, omejeno okupacijsko kontrolo štirih sil, brzdanje sovjetske industrijske in reparacijske politike v vzhodni Nemčiji in ukinitve pravice "veta" v skupni kontrolni komisiji štirih sil.

Na osnovi teh predlogov bi Sovjetska zveza sploh ne imela nobene besede pri bodoči ureditvi Nemčije. Bonnska ustava je bila sestavljena na spodbudo treh zapadnih sil, Rusija bi ne imela pravice na vojno odškodnino in bi morala prenehati s podpiranjem industrij in kolektivizacijo kmetijstva v vzhodni Nemčiji, v skupni kontrolni komisiji pa bi zapadne sile imele večino.

Nemci v vzhodni zoni odobrili svojo ustavo

Višinski je izjavil, da Nemci ne želijo federalne države kot jo predlagajo zapadne sile, pač pa centralizirano. Pristavil je, da federalna država tudi nasprotuje principom Potsdamskega sporazuma. Kar pa se tiče Bonnske ustave, je izjavil, da je bila ustvarjena pod "odprtim pritiskom zapadnih sil."

Sovjetski zunanji minister je izjavil, da je Sovjetska zveza odgovorna za želje nemškega ljudstva v vzhodni Nemčiji in da so Nemci dobro zastopani s svojim "ljudskim kongresom," ki je bil nedavno izvoljen. Ta kongres je včeraj odobril novo nemško "ljudsko ustavo."

Vile rojenice

Vile rojenice so se zglasile 12. maja pri Mr. in Mrs. Joseph Dvorabič, 14710 Sylvia Ave., in jima pustile v spomin zalo hčerkico-prvorojenke. S tem dogodkom so postali prvi stari oče in stara mama Mr. in Mrs. John Bransel, 16202 Grovewood Ave., ter Mrs. Helen Dvorabič na Sylvia Ave. Mr. in Mrs. John Maizel iz 1140 Norwood Rd. sta pa postala prvi pra-stari oče in prastara mama. Čestitamo!

Novi grobovi

ANNA CRNKOVICH

Po dolgotrajni boleznii je preminila v soboto zjutraj na svojem domu Anna Crnkovich, rojena Jurkovich, stara 53 let. Stanovala je na 17201 Waterloo Rd. Doma je bila iz Broda Marjavec na Hrvatskem, kjer zapuša mater Frances, dve sestri Steffie in Slavo, brata Tomaža in več sorodnikov. V Ameriki je bivala 26 let in je bila članica društva sv. Josip št. 99 HBZ.

Tukaj zapuša žalujočega soproga Jahna, doma iz vasi Viduševa na Hrvatskem, sina Johna ml., tri brate: Antona, Franka in Matta, tri sestre: Mrs. Mary Staiduhar, Mrs. Katherine Bodnar in Mrs. Frances Braidich ter več sorodnikov. Pogreb se je vršil danes zjutraj ob 9:15 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152nd St., na pokopališče Calvary.

MARY JEVIKAR

Včeraj zjutraj je umrla na svojem domu dobro poznana Mrs. Mary Jevnikar, roj. Bartol, stara 74 let. Bolehala je dalj časa. Stanovala je na 14521 Saranac Rd. Doma je bila iz Vasi Hrib pri Loškem potoku, kjer zapuša brata Alojza in Josepha ter več sorodnikov. V Ameriki se je nahajala 46 let ter je bila članica društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, podr. št. 10 SZZ in Oltarnega društva Marije Vnebovzete.

Tukaj zapuša žalujočega soproga Josepha, doma iz Gornje Prakoče pri Zubni, pri Stični, št. Vid, s katerim je 23. maja obhajala 45. obletnico zakonskega življenja, štiri sinove: Josepha ml., Johna, Franka in Louisa ter tri hčere: Mary, Mrs. Anna Krainz in Mrs. Jane Stefančič, devet vnukov, brata Frank Bartol v Traunik, Mich., in več sorodnikov. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8:45 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 uri in nato na pokopališče Calvary.

Poroka

Poročila sta se 21. maja Miss Alice Plevnik, hčerka Mr. in Mrs. Joseph Plevnik, E. 185 St., ter Mr. John Kogoj, sin Mrs. Kogoj iz Rudyard Rd. Poroča se je vršila v cerkvi na Neff Rd., poročna slavnost za sorodnike in ožje prijatelje pa na domu nevestinih staršev. Novoporočenca sta se podala na ženitovanjsko potovanje. Želimo jima vso srečo v zakonu!

V bolnišnici

Mrs. Josephine Wegel iz 1011 E. 64 St. se nahaja v Charity bolnišnici, kjer jo prijateljice lahko obiščejo od 2. do 4. popoldne in od 7. do 8. zvečer. Želimo ji, da bi čim preje popolnoma okrevala!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE
CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

TRAGEDIJA BEGUNCEV

Med slovenskimi begunci v Avstriji, Nemčiji in Italiji se nahaja precejšnje število elementov, ki zaradi svojega protijlidskega delovanja in kolaboracije z nacističnimi in fašističnimi okupatorji ne zaslužijo nobenih simpatij. Z druge strani pa je dosti Slovencev, ki so zaradi propagande in terorja prve skupine zbežali s svoje rojstne grude, odšli v tujino in sedaj čakajo, kaj jim bo prinesla negotova bodočnost. Mnogi od teh so to bodočnost, ki jim ne obeta nič dobrega in lepega, že dodobra spoznali. Mnogi pa jo nedvomno še bodo.

Kot smo poudarili, mi nimamo nobenih simpatij za begunce, ki so v vojni bili na strani Nemčije in Italije in se pod pretvezo "borbe proti komunizmu" borili proti svojemu lastnemu narodu. Z druge strani pa je med nami malo razumevanja za maso beguncev, ki so zbežali v Avstrijo, Nemčijo in Italijo, ne da bi si bili popolnoma na jasnem zakaj so bežali. Res je, za vse te begunce bodo pred ljudstvom in Bogom, če v njega verujejo, odgovorni ljudje, ki se danes predstavljajo za edine "legitimne voditelje" slovenskega ljudstva. Toda če smo še vedno navezani na rojstno grudo, moramo vendar priznati, da kri ni voda in da ne moremo biti ravnodušni za usodo tisočev naših ljudi, Slovencev, ki sedaj nastopajo svoje trnjevo pot brezdomcev in povsod osovraženih tujcev. Naj prihajajo kamor že—v Avstralijo, Argentino, Brazilijo, Kanado, Zedinjene države—povsod jih bodo gledali z nezaupanjem, škodoželjnostjo in nedvornostjo tudi z odprtmi sovražstvom.

Številni so problemi, s katerimi so v tujini soočeni begunci. Med njimi je intelektualcev, ki nikoli niso bili vajeni trdega dela navadnih delavcev. V Kanadi so vposleni v gozdovih in si s težkim delom služijo svoj vsakdanji kruh. V Argentini in Braziliji, kjer je na splošno položaj delovnega ljudstva že itak dovolj težak, bodo mnogi svojo žalostno usodo vrgli na vest ljudi, ki so odgovorni za njihovo položaj.

Zadnje čase se je o tem problemu beguncev, na splošno "razmeščenih oseb" mnogo diskutiralo. Tako v okviru organizacije Z.N., kjer je poljski delegat sprožil to vprašanje, kot v tisku posameznih držav. Poljska je prva formalno obtožila mednarodno organizacijo za begunce (IRO), da v Nemčiji obratuje velik trg s "sužnji." Moskovska "Pravda" pa je obtožila nekatere države, med njimi Zedinjene države, da pošiljajo svoje zastopnike v Nemčijo, da tam rekrutirajo delovno silo za angleške tovarne, kanadske gozdove in ameriške plantaže ter rekrutirane begunce izkoriščajo kot "navadne sužnje." V sami naši deželi pa so celo katoliški duhovniki priznali, da na plantažah Louisiane, begunci pripeljeni iz evropskih taborišč, živijo kot dejanski sužnji.

Seveda, obtožbe v sovjetskem tisku, kakor tudi obtožbe poljskega delegata, se lahko zavrže pod pretvezo, da so "propagandnega značaja." Toda kdo more zavreči obtožbe katoliških duhovnikov, ki potrjujejo, da na plantažah v Louisiani begunce držijo v dejanskem suženstvu?

Nedavno smo v našem listu poročali, da je katoliški duhovnik Rev. Carl Schutten razkril, da begunce na plantažah slabo plačajo, slabo oblačijo in jih držijo v dejanskem suženstvu. Lastniki plantaž so si dovolili to nečloveško ravnanje z begunci pod pretvezo, da niso "dobri farmerji" in so jim zato plačali za devet ur dela le \$2.80, kvečjemu \$2.90.

Poročila Rev. Schuttena se je skušalo zatreti in na splošno se je trdilo, da so močno pretirana. Toda "New York Times" je z dne 26. maja priobčil poročilo drugega nekega katoliškega duhovnika, ki je potrdil, da je položaj beguncev na plantažah v Louisiani ne samo tak kot ga je opisal Rev. Schutten, pač pa v nekaterih primerih celo hujši.

Rev. J. Stanly Ormsby, ki je pomožni izvršni direktor National Catholic Bishops Resettlement Programa, se je podal v Louisiano, da bi proučil, če so trditve Rev. Schuttena verodostojne ali pa ne. V svojem poročilu je poudaril sledeča dejstva:

Mnogi begunci so prišli v tako oddaljene kraje, da so morali svoje stvari pustiti kar na postajah. Ko je šel obiskat begunce na razne plantaže, so ga mnogi lastniki plantaž hoteli pognati stran. Na sladkornih plantažah blizu New Orleansa skrbi za več kot 300 beguncev rimsko-katoliška organizacija.

"Če bi imeli dovolj hrane, bi se begunci ne pritoževali. Pomirili bi se celo z nezadostnimi stanovanji, čeprav jih nadlegujejo komarji z bližnjih močvirnatih predelov."

Soglasno s sporazumom, ki so ga lastniki plantaž skle-

ZAPOSILITEV PRILETNIH DELAVCEV

Delavec, moški ali ženska, ki je izgubil delo ali ga ne more najti radi starosti, je eden narodovih gospodarskih in človeških problemov, kateremu posebej federalna, državna in občinska zastopstva pozornost v višji meri. Nekatere slučaje je ne le enkrat, temveč mnogokrat predložil Ewan Glagwe, predstojnik urada za statistike U. S. oddelka za delo. Naslednji podatki in mnenja so povzeti iz njegovih zadnjih člankov in govorov:

Danes je v Združenih državah, je izjavil predstojnik, nekako 10,500,000 mož in žena, ki so stari več kot 65 let — nekoliko več kot 7 odstotkov vsega prebivalstva. — Skoro trije milijoni teh so koristno zaposleni in zaslužijo za svoje potrebe v našem gospodarstvu.

Nekoliko nad polovico ostalih prejema starostno podporo ali federalno zavarovalnino za starost. Nekateri drugi prejema pokojnino od industrijskih podjetij, zvezne vlade. — Konečno preostanejo tri milijoni ali nekoliko več, kateri nimajo niti dela, niti kakih pokojninskih prispevkov, in prav ti prosijo danes, da se vpoštevajo njihov položaj. Dasi je problem, ako gledamo iz narodnega stališča, še vedno v povoj, je pričakovati, da zraste v prihodnjih desetletjih do polne velikosti, ker daljšanje človeške življenske dobe stalno viša razmerje med starejšimi ljudmi in prebivalstvom.

Predstojnik navaja, da je eden pripomočkov za rešitev vprašanja priletnih delavcev vpokojitev s kakršnokoli pokojnino ali letno podporo. Tekom zadnjih par desetletij se je z naglico pripravilo razne pokojninske načrte, vključno temeljni federalni način za starostno zavarovanje pod imenom Social Security (kar pa zaleže danes radi visokih cen prav malo), poleg tega je pa opaziti znatno narodno gibanje za vseobčo pokojnino, ko se je doseglo gotovo starost.

Pa, so li zgodnja vpokojitev in Social Security res rešitev vprašanja priletnih delavcev? Tudi če je Social Security življensko važna v naši moderni družbi? Mnenje predstojnika kakor tudi drugih oseb, ki to vprašanje študirajo je NE. A vseeno se vsa zadeva nagiba na nasprotno stran. Širjenje pokojninskega načrta pospešuje, da, naravnost sili v vzgodno vpokojitev. Spremembe v industriji so istotako dejstvo, ki rine

nili s poljedelskim oddelkom, bi morali za begunce preskrbeti dostojna stanovanja. Toda begunci živijo v bednih kočah in morajo zide zaščititi proti dežju z navadnim papirjem.

Rev. Ormsby je v svojem poročilu poudaril, da položaj, v katerem je našel te begunce, ne nudi nobenega upa, da bi begunci v Ameriki našli "svobodščine in prilike za uspeh, ki jih Amerika zagotavlja vsem ljudstvom." Na splošno meni, da to z malimi izjemami velja za vse plantaže. Toda najbolj zanimive so sledeče ugotovitve omenjenega katoliškega duhovnika:

"Običajno plantaže kontrolirajo odstotni posestniki, ki najemajo lokalne bosse. Slednji skrbijo, da bi od najemnikov dobili čim več koristi. Posledice so, da na nekaterih plantažah delavce ne plačajo, kjer bi celo suženj dobil dovolj hrane in obleke. Toda ti ljudje (begunci) ne dobijo dovolj hrane in ne dovolj obleke. Celotno radi tega padajo v dolgov. Nekateri lastniki plantaž želijo držati svoje delavce v dolgovih, ker verujejo, da ne morejo zapustiti delo, dokler so dolžni svojemu delodajalcu."

Res je, da na plantažah v Louisiani gre večinoma za katoliške begunce iz Litve in na splošno Baltičkih držav. Toda tudi kar se naših slovenskih beguncev tiče, to ne spreminja splošnega položaja. Žal, zaradi cenzure krogov, ki so med nami odgovorni za usodo slovenskih beguncev je težko dobiti pravo sliko o resničnem položaju slovenskih beguncev. Posebno težko, ker se nahajajo v raznih deželah. Z gotovostjo pa lahko zaključimo, če je položaj beguncev v eni zvezni deželi Zedinjenih držav tak kot sta ga opisala omenjena katoliška duhovnika, kakšen šele mora biti v drugih reakcionarnih in celo fašističnih državah kot so to Brazilija, Argentina, itd.?

starejše delavce iz delavskih vrst. Skoro vsak dan morejo ameriški prebivalci čitati o novih iznajdbah, novih izdelkih, novih načinih. Ti vstvarjajo nova dela, novo zaposlitev. Pri nezogibnem premikanju izgubi starejši delavec vsako priliko. Mnogokrat nima prilike naučiti se kaj novega v mnogih slučajih dela sploh ne bi mogel vršiti. Vendar pa žele starejši delavci delati dokler morejo.

Vprašanje je kako jim pomagati, da uspešno prestopijo v novo dobo koristne zaposlenosti. Predstojnik priporoča zboljšanje podučnih sredstev za delavce štiridesetih ali več let v šolah in drugod, tako da se jim bo mogoče naučiti novega dela ako eno preneha. Tekom podučne dobe bi morali seveda prejemati kako finančno podporo, morda potem zavarovanja za nezaposlenost. Ako bi plačanje podpore tekom podučne dobe preskrbelo delavcem kakih 20 let koristne zaposlenosti, bi pomenilo to ogromen naroden prihranek.

DRAGOTIN KETTE

(OB 50-LETNICI SMRTI)

26. aprila, je bilo petdeset let, ko je umrl v stari cukrarni v Ljubljani pesnik Dragotin Kette. Vojaščina v Trstu in jektika sta ga stili v nekaj tednih. Ko se je bil ustanovil pri svojem prijatelju Josipu Murnu — Aleksandrovi, da si opomore in začne študirati za univerzo, je omagal. Smrt je hitela in hitela, kakor da hoče čim prej končati svoje delo. Z moško vdanostjo je tridvajsetletni Kette sprejel svoj konec. "Pojdmo!" je rekel Aškercu, ki ga je ta dan spet prišel obiskat — in začel se je zadnji telesni boj. Čez nekaj minut mu je Aškerc zatislil oči.

Drugi dan proti večeru se je v aprilskem dežju pomikal po ljubljanskih ulicah proti Sv. Krištofu sproved z belo krsto. Malo Ljubljane, še manj slovenske javnosti je vedelo, koga pokopavajo. Skromna so bila naznanila v časopisih, skromen je bil pogreb. Za krsto je šlo precej dijakov, tudi nekaj službenih literatov in dobrodelnih narodnih dam, mrljica pa niso položili v grobnico pisateljskega društva, ker so odločili odborniki ugotovili, da je Kette še premalo znan.

Ta smrt je eden najbridkejših spominskih dnevo v slo-

— Drugi način bi bil pustiti delavca, da se rine preko nezaposlenosti in pomanjkanja nekaj let in ga potem za celo življenje vpokojiti. Pomoč bo pa tudi od zdravniške strani potrebna, ker mora zdravnik vgotoviti telesne zmožnosti starejših delavcev za posle, katere naj bi vršili.

Glede ene točke pa, izjavlja predstojnik, ne more biti nikakega dvoma: Starejši ljudje morajo imeti ali delo ali podporo, ker sčasoma bo njih število tako narastlo, da bodo imeli dovolj politične moči, da bodo dosegli kar zahtevajo. — Med tem, predlaga predstojnik, naj pripravijo občine podučne načrte in kar morejo sredstev za pouk odrastlih, da bi mogoče rešili to vprašanje.

Namen vsega tega, zatrjuje predstojnik, ni primrziti delavca h kakemu poslu, ki ga ne more vršiti. Delo in delavci se morajo zlagati. Ko pride čas, se bo delavca vpokojilo kadar bo to želel in podpora bo dovolj visoka, ker bodo tvorili vpokojeni le majhen del vsega delavskega prebivalstva.

Common Council

venski kulturni kroniki. Ivan Cankar je ugotovil, "da je umrl največji talent, kar smo jih imeli od Prešerna do danes, da je umrl eden izmed tistih redkih mož, ki so nam v našem žalostnem narodnem življenju edina čast in edino bogastvo." (Zbr. sp. III, 294). In še sedaj človeka stresa neznan občutek, napol groza napol stud, če pomisli, s kakšnimi malenkostnimi vsakdanjostmi se je Kette moral otepati vse od takrat, ko je začel misliti po svoje; ni ga strlo samo uboštvo, ampak tisti, čemur so rekli dober družbeni red, dobrisljivost in dobrodelnost. Vse se je obračunalo proti njemu in ga dosledno teplo, da je bila njegova smrt kakor onemel krik vsem, ki so bili krivi njegovih nesreč. Nobena analiza časa ne spremeni obtožbe. Resnica ostane, da je Dragotin Kette, najzrelejši talent izmed tedanje "moderne", umrl, ko je bil moral živeti.

Zadnja Kettejeva nesreča je bila vojaščina. Ko je leta 1898 po tolikih trpkih izkušnjah srečno končal maturo v Novem mestu, je moral za tri leta k vojakom. Oktobra meseca je odšel v Trst z upanjem, da mu kakor koli skrajšajo službovanje. Napravil je celo prošnjo do cesarja. Pa zdi se, da ni bilo ugodne rešitve, zato je začel misliti, da si pomaga z boleznijo. Igra z zdravjem se je spremenil v igro z življenjem; vse kaže, da je Kette zaradi prirojenih družinskih bolezni tedaj zaigral življenje. V januarju 1899 se je prehladil, februarja je prišel v vojaško bolnišnico, marca je poln zmagovalav dosegl nadpregled in odpust, že komaj mesec nato je umrl.

Ob tem trpkem življenju pa je rasla njegova pesem, ki jo danes štejemo med klasična dela slovenskega slovstva. Kettejeva živa, prožna in priručna narava, neizurpna volja do dela, njegova stvariteljska moč so zmagovala nad vsem, kar je bilo majhnega in gredga. Nič ga ni strilo, s humorjem je šel mimo vsakdanjega filistrskega zakonika in zgodaj začel gledati vrednost življenja, njegova prebujena samostojnost ni poznala drugega kot ravno pot v spoznanje, v smisel dela in ocnitev posameznih in družbenih dejanj, v iskanje tiste poti, ki je v sklenjenosti posameznega človeka v dolžnosti do skupnosti.

Kette človek in Kette pesnik sta dve besedi za isto stvar. Čeprav je pesnik že od otroških let in so ga vsi vrstniki kmalu spoznali za pravega pesnika, je

hotel biti predvsem harmonično urejen človek. Zato neprenehoma grebe vase, se zataplja v stare in nove klasike, išče bogastva ljudske pesmi in prisluškuje ritmu, ki mu prihaja iz resničnega življenja in ki ga govori domača zemlja. Na globoko sega iz živega prirodnega čustva, sprejema lepote in resnice ter jim daje stalno podobo v ubrani obliki:

Govor moj slovenski,
ti podoben bodi
Pandorini posodi,
amfori heleski.

Zasebni zapiski in pisma prijateljem odkrivajo njegov napor za dušno obogatitev in trdnost vero, da doseže pristnost in enotnost izraza, da najde poezijo brez ponarejene patetičnosti in megle domišljije; "Jaz jo grem iskat, pravo pot, ki vodi do prave poezije: ali jo najdem, to se vpraša; toda iskat jo grem. Morebiti ni tako skrita. Da, jaz celo slutim, kje bi bila. Ali vi moderniki ste po moji misli na krivi poti," piše v zadnjem pismu Murnu. In vendar prinaša vsaka njegova pesem svežo, mlado poezijo, vsaka je živo nasprotje tedanje ostarele slovenske lirike in literaturne na splošno, celo Aškercove. Kette je med vsemi "modernimi" postal brez tujih zgledov najbolj moderen in najzrelejši.

Kettejevi načrti govore o velikem obzorju, ki si ga je pesnik skušal pridobiti v naravoslovju, zgodovini, filozofiji, umetnosti, jezikih in slovstvu. Da bi ga samo duševno delo ne oslabilo, si je hotel utrditi tudi telo. Žal, da je njegov svobodni in izredno družabni značaj prerad pozabil na telo, da je začelo hirati. Njegova strast do dela in neutešena želja po ljubezni sta ga gnala v trdno odločitev:

Eden up ostane v moji duši,
ali si naredil kraven perivo
s tisočkrat pomnoženim močjoj,
ali ga pa z njo razrušil!
Kajti samo v ljubem, samo v
krasnem
sreča mi se so sprehajala,
če me ta ne bi napajala,
boljše je, da precej ugasnem!

Njegovih pesmi je bilo objavljenih razmeroma malo in še te ne najboljše. Preden je odhajal v Trst, je v počitnicah leta 1898 izpel še svoje sonetne cikle, izpoved svoje vere in namena svoje pesmi. V tem velikem pesniškem vzponu, kjer je dosegel vrh in konec svoje pesmi, je povedal, da ni noben trubadur, da se ne laska ne gospem ne svoji ljubici, pač pa mora peti. Isto je povedal v spremnem pismu uredniku Ljubljanskega Zvona, da ga ne pobiljšajo in od poezije odvrnejo vse razlage o Prešernovem kraklju, ki kljuje srce od zore do mraka, od mraka do dne.

Kette je klasik naše "moderne". Njegove pesmi so izšle v dveh Aškercovih izdajah; dobili smo tudi poizkus zbranega dela (1940) in miniaturno ljudsko izdajo. Poleg Prešerna, Jenka in Gregorčiča je Kette doživel največ natisos. Za petdesetletnico, smrti oskrbi Državna založba Slovenije v zbirki Slovenskih pesnikov in pisateljev novo celotno izdajo v dveh knjigah. Poleg pesmi in proze izidejo tudi pisma in mnogo dozda še neznanega gradiva. Morda petdesetletnica smrti opozori še na kak založen pesnikov rokopis in vzbudi ta ali oni spomin nanj.

Društveni koledar

JUNJA

3. junija, petek — Ples podr. št. 25 SZZ (St. Vitus Cadets) v SND
4. junija, sobota — Ples 23rd Ward Democratic kluba v SND

5. junija, nedelja — Piknik Slov. združne zveze na SNPJ farmi.

5. junija, nedelja — Piknik društva "Soča" št. 26 SDZ na prostorih doma Zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

11. junija, sobota — Ples dru-

štva "Svete Cecilije" SDZ v SND

12. junija, nedelja — Piknik društva "Comrades" št. 566 SNPJ na SNPJ farmi

18. junija, sobota — Ples Sportsman kluba št. 1 SDZ v SND

19. junija, nedelja — Piknik društva Združeni bratje št. 26 SNPJ na SNPJ farmi.

26. junija, nedelja — Piknik društva "Cvetiči Noble" št. 450 SNPJ na Louis Zgoncovi farmi.

26. junija, nedelja — Piknik društva Vipavski raj št. 312 SNPJ na SNPJ farmi

26. junija, nedelja — Piknik ob 25-letnici društva Velebit št. 544 SNPJ na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

JULIJA

3. julija, nedelja — Desetletnica SNPJ farne

4. julija, nedelja — Piknik Kluba društva SDD, Recher Ave. na George Kallopi farmi, Ed-dy Rd.

4. julija, ponedeljek — Piknik društva "Loyalites" št. 590 SNPJ na SNPJ farmi

9. julija, sobota — Moonlight piknik krožka št. 1 Prog Slovenk na SNPJ farmi

10. julija, nedelja — Piknik društva Strugglers št. 614 SNPJ na SNPJ farmi

16. julija, sobota — Piknik društva Utopians št. 604 SNPJ na SNPJ farmi

17. julija, nedelja — Piknik Atletičnega kluba SNPJ na na SNPJ farmi

23. julija, sobota. — Piknik Gerschman in Sortz godb na SNPJ farmi

24. julija, nedelja — Piknik društva "Nanos" št. 264 SNPJ na prostorih doma Zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

24. julija, nedelja — Piknik društva "Concordians" št. 185 SNPJ na SNPJ farmi

30. julija, sobota — Piknik druž. št. 48 SANSa na SNPJ farmi

31. julija, nedelja — Piknik društva Svoboda št. 748 SNPJ na SNPJ farmi

AVGUSTA

7. avgusta, nedelja — Piknik Clev. federacije SNPJ na farmi SNPJ

7. avgusta, nedelja — Piknik podružnice št. 106 SANSa na prostorih SDD, Recher Ave.

13. avgusta, sobota. — Piknik društva "Loyalites" št. 590 SNPJ na SNPJ farmi

14. avgusta, nedelja — Piknik društva Utopians št. 604 SNPJ na SNPJ farmi.

20. avgusta, sobota — Piknik društva Utopians št. 604 SNPJ na SNPJ farmi

21. avgusta, nedelja — Piknik društva "V boj" št. 53 SNPJ na SNPJ farmi

28. avgusta, nedelja — Piknik pevskega zbora Slovan na SNPJ farmi

28. avgusta, nedelja — Piknik pevskega zbora "Slovan" na SNPJ farmi

SEPTEMBRA

4. septembra, nedelja — Piknik društva Betsy Ross št. 186 ABZ na SNPJ farmi

11. septembra, nedelja — Piknik skupnih podružnic SANSa na SNPJ farmi

18. septembra, nedelja — Piknik Zenskega odseka farne SNPJ

24. in 25. septembra — Tridesetletnica obstoja Slovenskega doma na Holmes Ave.

OKTOBRA

23. oktobra, nedelja — Koncert pevskega zbora "Zvon" ob 35-letnici obstanka, v Slov. nar. domu na E. 80 St

29. oktobra, sobota — Halloween party društva Comrades št. 566 SNPJ na SNPJ farmi

NOVEMBRA

20. novembra, nedelja — Predstava dram. zbora "Naša zvečda" v Slov. društvenem domu na Recher Ave.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

Bogomir Magajna:

ELEGIJA

Včasih, v tihih nočeh, se bu- de spomini: V sobo prihajajo ti- ho, tiho veliki svetli liki, padli tovariši: Peter Deržaj, Ivan Campa, Ivan Rob, Stevo Benčič, Janko Zrnec in vrsta drugih, ožjih tovarišev iz velike borbe, ki so domovini dali vse, kar so imeli, tudi svojo kri. Ta beseda, tolikokrat zapisana že in nikoli doživeta v vsaj silnosti, ki jo skriva v sebi: kri, to se pravi: dati svoje življenje, to se pravi: zapustiti svoje drage, to se pravi, žrtvovati tisoče in tisoče le- pih ur, ki bodo prihranjene dru- gim, ne veseliti se z drugimi ra- ti svojega ljudstva.

Prihajajo v sobo Vojko, Tom- šič, Bračič, Marok, Stane ... Bolečina zaorje v dušo, stisnejo se zobje, stisnejo se ustnice, za- solze se oči in misel postane kot omotična—ne more vsega dou- meti. Razen Vojka sem jih po- znal iz obraza v obraz, srečeval sem jih, videl sem jih živeti. Kot orjaški živi film drve skozi du- ševnost dogodki, podobe: Tom- šičeve velike, dobre, sanjave oči, energične geste Bračičeve, ve- seli Marokov smeh, tako strogi in istočasno otroško dober Sta- netov pogled.

Vojka nisem poznal, sem re- kel. Ali je to res? Tega mladeni- ča, ki smo ga videli tudi tisti, ki ga nikoli nismo srečali. Nje- gova podoba je živela v mislih in čustvih tisočeri in tisočeri fan- tov specialnih kompanij med Verono in Palermo, na Siciliji in Sardiniji. Klicala in vabila je in tisočero jih je poslušalo glas, sledilo svetli podobi, odhajalo na daljnjo pot po polotoku pro- ti soškim goram, proti kraškimi planotam, čez Adrijo, da se pri- družijo borcem.

Njegova podoba je živela v vsakem primorskem dekletu, v vsaki primorski materi, v vsa- kem primorskem otroku. Kako bi ga ne poznal, čeprav ga nisem gledal iz lica v lice. Ali nisem stal blizu njegovega doma, kjer je ležala njegova sestra, za- klana od sovražnikov? Umira- joča zver je vedela, kaj je bil Vojko, da je bil med tistimi, ki so vodili svoje ljudstvo in pre- brečili, da bi zver-zmaj zavla- dala nad našo zemljo. Umirajo- ča zver se je maščevala nad mla- dim dekletom. Kako bi ne po- znal Vojka in njegovih.

Veliki svetli liki prihajajo v sobo drug za drugim—vojaki, partizani in njih komandanti—večni tovariši med seboj. Počasi se umika bolečina veseli misli: Glej jih, prav taki so kot so bili in še svetlejši, polni veličine. Saj niso umrli. Nikoli ne bodo mogli umreti. Večnoživi so—ni- koli ne bodo mogli od nas—vsi so med nami in v nas samih, še vedno borci, še vedno koman- danti in srcih svojega ljudstva, še vedno svetla luč, ki kaže pot naprej.

Kako lepo, veliki tovariši, je bivati s svojo mislijo in srcem med vami. In ti, Vojkova sestrice, ki še nisi doživela ljubezni mladega dekleta, dokler je tvoje telo še hodilo po zeleni Vipavski dolini, danes si večno živa med

nami. Danes so vsi mladci naše dežele zaljubljeni v tvojo lepo podobo. Tisočero pionirjev in pionirk se zbira okoli tebe, kot bi jim bila mati.

Že dolgo je tega, ko me je urednik Ljudske pravice zaprosil: "Poznal si Staneta, napiši nam novelo o njem." Obljubil sem, razgrnil pole papirja pred seboj enkrat in dvakrat. Misel je drvela skozi zgodovino ljud- stva—iskala med voditelji upo- rnikov po vseh kontinentih zem- lje. Vračala se je in vračala na- zaj na našo zemljo, potovala po- nj od daljnjih koroških gora do Gorjancev in končno je trudna

omagala ob polah belega papir- ja. Ali je mogoče napisati nove- lo o komandantu vse slovenske vojske v veliki osvobodilni bor- bi? Če bi rekel: Napiši roman, 1,200 strani obsegajoč in vzemi si 10 let časa za to—bi bilo mo- goče povedati nekaj, čeprav ni- kakor še ne vsega.

Danes je tako lep dan, pomlad se budi vsepovsod, sonce sije s polno močjo in oblaka ni nobe- nega na sinji modrini neba. Ka- ko rad bi danes zbral okoli sebe, tisočero in tisočero živih in pad- lih junakov, ki jih je Stane vo- dil, in jim rekel: "Glejte, želijo, da bi bilo kaj napisanega o Sta-

netu, v glavno Stane prihaja v Ljubljano, v glavno mesto naše republike."

V novembru 1944 sva stala z bolničarko Marijo pred ambu- lanco na Paki. Tam iz gozda on- kraj Lokve se je zaslislala eks- plozija mine in kmalu nato eks- plozija druge. "Nesreča je," je vzkliknila Marija. "Nesreča," sem ponovil jaz. Zagrabila sva torbe s sanitetnim materialom in tekla skozi vas in po klanecu navzdol proti cesti. Pa že je pri- drvel jezdec nasproti: "Hitro, hitro v glavni štab ... Stane ..."

In že je oddiral v drugo smer. Ves čas sva tekla z Marijo po

cesti in po tisti poti, polni vlaž- ne ilovice v gozd. Pa komaj sva pretekla do prve barake, sva že videla, kako so ga nesli. Posled- njič sem se ozrl v njegov obraz, iz katerega so strmele oči, polne bolečin in trpljenja, nekam da- leč. Zdravnik Bogdan, ki je šel poleg, je vzkliknil: "Hitro v ba- rake k drugim!" Sicer vedno mirni in dobrodušni Bogdanov obraz je bil takrat ves prepaden. "Stane je," sem vzkliknil jaz. "Stane je," je zašepetala Ma- riya in sva planila v barako k Roku, ki je klel in škrtal od bo- lečin.

"Tudi Ambrožič," je klical

nekdo. "Pri Ambrožiču je že Lu- ka ali Igor," je odgovoril drugi glas ...

Večer je legal nad glavni štab. Nihče ni delal. V trumah so sta- li oficirji, kurirji, šiferke po blatnih strminah med barakami in čakali vesti ... "Umira ..."

Drugi kurir: "Slabo, umira ..."

Tretji kurir: "Skrbite tudi za mojega otroka," je rekel. Nihče ni mogel delati, stali so tam, to- variši in tovarišice in si skrivaj brisali solze, ki so jim silile iz oči: otroci, ki jim je umiral oče.

Na Paki je stala postrojena zaščitna brigada. Pridrvel je Viktor na konju: "Tovariši, naš Stane je umrl!"

Med brigado je nastala dolga tišina in nato so se začeli raz- hajati v svoje skednje s sklonje- nimi glavami. Viktorjeva hčer- kica Vikica in sinček admini- stratorke Marije Janezek sta slonela ob deblu starega oreha in tiho jokala. Na klanecu me je srečal major ruske misije zdrav- nik in mi stisnil roko v sožalje: "Stane," je rekel in šel potr- po klanecu navzgor.

"Nočem verjeti, da je Stane umrl," je rekel kmet Springer v Petrovi vasi, ko sem šel mimo.

Prihitele so pred hišo ženice: "Ali je res umrl?"

"Res."

"Kaj bo sedaj z nami?" "Ne bojte se, pogumne fante je vzgojili, da bi se imele kaj ba- ti. Še bolj se bodo ob njegovem spominu borili odslej. V Miheli vasi je zašepetalo dekle: "Kaj bi sedaj, ko je Stane umrl?"

"Ni umrl, lepa Anka! Tisti, o katerem so že v njegovem živ- ljenju skladali in prepevali pe- smi po vseh slovenskih pokraji- nah, ne more nikoli več umreti."

Ni bilo doline in dolinice po slovenski zemlji, po kateri bi tiste dni ne izgovarjali njegove- ga imena. Blagor človeku, ob katerega smrti žaluje vse ljud- stvo. Sovražniki pa niso žalova- li. Hudobno veselje se je pri- kradlo v njihove misli in s tem veseljem napačni računi. Z veli- kimi tolpami so planili v Belo Krajino Stanetovi fantje pa so pokazali, da jih še vedno in še bolj živo vodi njegov veliki duh. Posejali so doline tja do Ko- privnika s trupli sovražnikov.

Ali ste naročniki "Enakopravnost"? Če ste, ali so Vaši prija- telji in znanci? "Enakopravnost" je potrebna vsaki družini zaradi važnih vesti in vedno ak- tualnih člankov! Širite "Enako- pravnost!"

Smashing News ABOUT Frigidaire!

This 6 cu. ft. Full-Family Size FRIGIDAIRE Refrigerator for only ... **\$189⁷⁵**

Look what you get with this **SUPER VALUE SPECIAL**

\$20.00 DOWN Delivers it

Pay Only \$2.00 per week 2 years to pay

Famous METER-MISER Simplest refrigerating mechanism ever built! 5-year Protection Plan.

Big Super-Freezer Holds up to 15 lbs. frozen food.

Exclusive QUICKUBE TRAYS Fast, double-easy ice service.

All-Steel Cabinet One-piece cabinet construction. Life-time porcelain interior.

Many More Features Come in—see them today.

Frigidaire Dependability Why buy an ordinary refrigerator when you can get a genuine Frigidaire at such a low price! Look for this emblem. RF 127-60

WE GIVE CASH DISCOUNT INSTEAD OF STAMPS

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

JOHN SUSNIK

OPEN EVENINGS

Anton Ingolič:

BOREC

(Nadaljevanje in konec)
Nekaj ur je ležal v nezvesti. Zdrnila ga je šele močna svet- loba. Odprl je oči. Okoli njega je bilo vse svetlo. Ali sem spet v rokah nemških vojakov? se je zgrozil. Dvignil se je in zagledal skozi drevje pod seboj gorečo strniščevo hišo, malo nižje skupi- nom Nemcev, ki so odhajali v do- lino.

Pognal se je proti goreči hiši. Oprjemal se je posameznih drev- es, se opiral na kole v vino-

gradu in se spuščal navzdol. Ko ga je preveč žgalo v odprto ra- no na licu, se je ustavil in krik- nil prasketajoči požar: "Oče! Oče!"

Negibno je visel na kolu in strmel z grozo v ogenj, ki je ob- jemal stiskalnico.

Tedaj se je pokazala v gore- čem okviru lesenih vrat visoka očetova postava.

"Oče!" je zakričal sin še sil- nejše.

Oče je zagledal sina. Pognal

se je proti njemu. Nekaj sunko- vitih skokov in zgrudil se je ob njem. Dušilo ga je in težko je sopesl. Trgal si je srajco na prsih, iz na pol odprtih ust so mu prihajali sprva nerazumljivi gla- sovi, čez čas pa je zajel sapo in kriknil zasoplo, a silno: "Hudiči so zakurili našo hišo. Pa nič ne pomaga. Določeno je, da stopim doli v mesto in pozdravim tova- riše krasnoarmeece. Oba jih bo- va pozdravila."

Sin je očetu polglasno pritri- dil, potem pa položil glavo na očetov prazen rokav in znova omedlel. Tudi oče se je onesves- til.

Pod njima je gorela hiša, z njo vred sta v ognju umirala

gospodar in gospodinja, s so- sednjih gričev so prihajali raz- jarjeni ljudje, tam nad Sloven- skimi goricami pa se je pora- jal ob mogočem grmenju sov- jetskih topov nov, velik dan.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Chicago. — Devetnajstletni Ray Polenik je bil zadnji čet- tek na tukajšnjem sodišču obso- jen na smrt, ker je 19. januar- ja v predmestju Stickneyju hlad- nokrvno ustrelil policaja Jerry- ja Leblocha. Fant, sin sloven- skih staršev, se je očividno zgo- daj pokvaril in se nalezal ban- ditske "kulture", ki se dnevno

širi pa radiu, meščanskem tisku in zločinskih filmih. Nekaj časa je služil v armadi, odkjer pa je bil nečastno odpuščen, ker je ukradel "jeep". Omenjenega dne 19. januarja, se je vozil v ukra- denem avtu. Ko sta ga policaja ustavila, je nanja oddal šest streliv. Policaj Lebloch je bil takoj mrtev, njegov tovariš Rudolph Loula pa težko ranjen. Par dni prej je tudi oropal ne- ko orožno trgovino in se zalo- žil z orožjem. Porota se je po- svetovala le 45 minut in izrekla pravorek, ki določa smrt na električnem stolu.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

\$25 TO ANYONE WHO CAN SMELL THIS OPPORTUNITY!

Uncle Sam is offering \$25 (as many twenty-five dollars as you want) to anyone who can smell this opportunity.

And what a solid gold opportunity it is. It can mean money to retire on. A "money's-no-object" vacation with the little woman. A real start toward that complete independence you want when you and your family get old.

And any person with a nose can enjoy this oppor- tunity. Just follow that nose down to your nearest bank, or place of business—and ask about the big Opportunity Drive.

You'll learn that it's the simplest, safest way ever invented to save money for your old age. For every time you invest \$75 in the Treasury Department's Opportunity Drive, you get back a U.S. Savings Bond worth \$100, in ten short years.

A complete, out-of-the-blue gift of \$25 every time you buy a \$100 Savings Bond just because you were wise enough to smell a real opportunity.

Start your own Opportunity Drive today. Start investing in your future independence. Ask any bank or your boss for details.

Put more opportunity in your future! Invest in U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement— prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

ČETRTA KNJIGA

(Nadaljevanje)

— Ne bom.
— Sedi!
— Saj ne bom pila, Stjopa!
— Kolikokrat ti bo treba reči? — Stepanu je glas zatrepetal.

— Sedi, soseda! — Grigorij se je hrabrilno nasmehnil.
Proseče se je ozrla vanj in naglo stopila k omarici. S poličke je padla skledica in se zvenketaje razbila.

— Uh, kakšna smola! — Gospodinja je nataknela tlesnila z rokami.

Aksinja je molče pobirala črepinje.

Stepan je nallil tudi njej kozarec do vrha in spet sta se mu v očeh zaiskrili žalost in mržnja.

— No, izpijmo . . . — je začel in onemel.

V tišino je bilo razločno slišati, kako burno in sunkovito diha Aksinja, ki je prisledla za mizo.

— . . . Izpijmo, žena, na dolgo slovo. Kaj pa, ne mara? Ne boš pila?

— Torej več . . .
— Zdaj vse vem . . . No, pa ne na ločitev! Na zdravje, dragemu Grigoriju Panteleviču.

— JNa njegovo zdravje bom pa pila! — je jasno rekla Aksinja in na dušek izpraznila kozarec.

— Uboga tvoja glava! — je zašepetala gospodinja in izginila v kuhinjo.

Stisnila se je v kot, pritiskala roke na prsi in čakala, da bo zdaj zdaj ropotaje padla prevrnjena miza, da bo preglušljivo tresnil strel . . . Toda v izbi je nemela mrtva tišina. Slišati je bilo samo, kako na stropu brenčijo muhe, ki jih je vznemirjala svetloba, za oknom pa so se sklicevali po trgu petelini in pozdravljali polnoč.

8

Temne junijske noči na Donu. Na škrlastočrtnem nebu se v morečem molku vžiga zlata bliskavica, utrinjajo se zvezde in odsejajo v tekoči brzini Dona. Iz stepe prinaša suh in topel veter k bivališčem medeno dehteje svetloče materine dušice, po dobravah pa presno diši po vlažni travi, ilovki, mokroti; brez nehanja vrešče kosci in pribrežni gozd je kakor v pravljici ves pokrit s srebrenkastim brokatom megle.

Prohor se je prebudil okrog polnoči. Vprašal je gospodarja stanovanja:

— Našega še ni?
— Še ne. Z generali popiva.
— Prebito bodo nemara požrli žganice! — je zavistno zavzdihnil Prohor, zazdehal in se začel oblačiti.

— Kam pa ti?
— Pojdem na konja napojim in zrnja nasujem. Pantelevič je dejal, da bova za dne krenila v Tatarskij. Tam bova čez dan,

Klub "Ljubljana"

Uradniki kluba "Ljubljana" za leto 1949 so sledeči: Predsednik Frank Podboršek, podpredsednik Frank Derdič, tajnik John Barkovich, 20270 Tracy Ave., tel. IV 3438, blagajnik Louis Godec, zapisničarica Louise Derdič, nadzorni odbor: John Ludvik, John Oshaben, Louis Zgonc, kuharica Angela Barkovich.

Seje se vršijo vsak zadnji torek v mesecu ob 7.30 uri zvečer v Slov. društvenem domu na Recher Ave.

potlej pa bo treba doiti svoje edinice.

— Do dne je še daleč. Jutra bi počakal.

Prohor je nejevoljno dejal:

— Precej se ti vidi, da nisi bil še nikoli vojak! Mi, če bi v svoji službi konj ne krmili in ne pazili nanje, bi morebiti niti med živimi ne bili več. Ali kam prideš na slabi kljusi? Čim slabša je kljusa pod teboj, tem teže jo odneseš pred sovražnikom. Jaz sem že tak: da bi se gnal za njimi, me še malo nima, kakor pa gre v živo, kadar postane vroče — takrat jo prvi pobrišem! Že tako ali tako kako leto nosim glavo naprodaj pod krogle, strela peklenska! Prižgi, dedek, luč, če ne, ne najdem obujk. Tako, hvala! Da-a-a, tale naš Grigorij Pantelevič si je križice in zvezde nabiral, vragu je v goltanec lezel, jaz pa nisem tak bedak, jaz za kaj takega nimam smisla. Nu, je že tako, vsega vruga je poln in zdajle gotovo pijan ko čik.

Na vrata je rahlo potrkalo.

— Noter! — je zaklical Prohor.

Vstopil je neznan kozak z namramami mladšega narednika na vojaški bluzi in z značko na čepici.

— Sel sem iz štaba skupine generala Sekretova. Ali bi mogel govoriti z njihovim blagorodjem gospodom Melehovom?

— je vprašal, pritaknil roko k čepici in se postavil za durmi v mirno.

— Ni ga tu, — je odgovoril Prohor in ostrmel nad strumnostjo in olikanostjo izšolanega sla. — Pa le nič se ne pretegni, jaz sem bil v mladih letih ravno tak cepec kakor ti. Jaz sem njegov sluga. Kaj pa bi mu rad?

— Prišel sem po gospoda Melehova po naročilu generala Sekretova. Prosili so, naj nemudoma pride v dom častniške skupščine.

— Že zvečer je krenil tjakaj. — Bil je tam, potlej pa je odšel od tam domov.

Prohor je zažvižgal in pome-

ODRASLA SLOVENSKA DRUŽINA

3 oseb želi dobiti v našem stanovanju s 4 sobami. Mirna, stanovinska družina. Kdor ima za oddati, naj blagovoli sporoči naslov v urad "Enakopravnosti" 6231 St. Clair Ave., HE 5311.

FARMA NAPRODAJ

Lepa farma, obsegajoča 32½ akra; moderna hiša 7 sob, cottage in hlev. 5 akrov obdelane zemlje, zunanja poslopja; vse v izvrstnem stanju, blizu Chardon, O. V zameno se vzame posestvo v mestu. Za podrobnosti pokličite lastnika IV 7646

JOHN ZULICH INSURANCE AGENCY

Frances Zulich
18115 Neff Rd., IV 4221
Se priporočamo rojakom za naklonjenost za vsakovrstno zavarovalnino.

VAŠI ČEVLJI

BODO ZGLEDALI KOT NOVI, ako jih oddate v popravilo zanesljivemu čevljarju, ki vedno izvrši prvovrstno delo.

Frank Marzlikar

16131 ST. CLAIR AVE.

Moški in ženske, ki morajo nositi OPORE (TRUSSES)

bodo dobro postreženi pri nas, kjer imamo moškega in ženske, da ume-rijo opore.

Lekarna je odprta ob nedeljah. Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer. Zaprtja ves dan ob sredah

Mandel Drug

LODI MANDEL, Ph. G., Ph. C. SLOVENSKI LEKARNAR

15702 WATERLOO ROAD
Cleveland 10, Ohio

žiknil gospodarju, sedečemu na postelji:

— Si slišal, ded? To pomeni, da jo je ustrelil k svoji ljubici. Nu, le pojdi, vojska, ga bom že jaz poiskal in ga bom še kar gorkega prignal tjakaj!

Prohor je naročil starcu, naj napoji konja in jima da zobi, in se odpravil k Aksiniji teta.

Trg je spal v neprodni temi. Na oni plati Dona v hosti so drug čez drugega gostoleli slavci. Prohor je zložno prišel k znani hišici, stopil v vežo in, ko je ravno prišel za kljuko v vratih, je zaslišal globoki Stepanov bas. "No, to sem jo pa naletel!"

— je pomislil Prohor. — Kaj če vpraša, po kaj sem prišel? Jaz ne bom imel kaj reči. Nu, bova videla, je rekel slepec! Rekel bom, da sem prišel po žganja, pokazali so mi, bom dejal, sosed to hišo."

Opogumil se je, stopil v hišo, obtičal od začudenja in brez besede odprl usta: za isto mizo z Astahovom je sedel Grigorij in — kakor da sploh nič ni — srebal iz kozarca motnozeleno žganico.

Stepan se je ozrl po Prohoru, se prisiljeno zasmejal in rekel:

— Kaj pa si zevalo razkrehnil in ne pozdraviš? Ali si devedo čudo zagledal?

— Nekaj takega . . . je odgovoril Prohor, zamencal z noge na nogo in si še ni mogel opomoči od strmenja.

— No, ne plaši se, stopi bliže, sedi, — je povabil Stepan.

— Kje pa utegnem sesti . . . Pote sem prišel, Grigorij Pantelevič. Zaukazano je, da moraš neutegoma oditi h generalu Sekretovu."

Pri nas radevolje

PRIPRAVIMO ZDRAVILA ZA POŠILJKE V JUGOSLAVIJO

Mandel Drug Co.
15702 WATERLOO RD.

Christiana Lodge

... and Cottages

Edwardsburg, Michigan

The Lodge has 30 rooms with connecting shower and toilet. There are 17 cottages each with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.

ALL SPORTS: Golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests.

Located in Christiana Lake in a grove of large trees, 100 acres of private playground on U. S. 112.

Write for folder

Christiana Lodge

DOMINIK KRASOVEC, Prop.
Phone: 9126 F 5
P. O. Edwardsburg, Mich.

MARY A. SVETEK

LICENCIRANA POGREBNICA
478 E. 152 ST. — KE 3177

Ambulanci voz na razpolago podnevi in ponoči — Notarska posluga Pogreb oskrbimo kjerkoli in po vsaki ceni.

V BLAG SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI PRERANE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA, OČETA IN STAREGA OČETA

JOHN ZAVRL

SVOJE MILE OČI JE ZATISNIL 31. MAJA 1948

Eno leto v večnost je že poteklo, odkar Tebe, predragi, več med nami ni, tuga in žalost je v naših srcih, a misli so pri Tebi vsikdar.

ZALUJOČI OSTALI:

MARY, soproga JOSEPH v Zanesville, O., sin MRS. MARY DOLJACK, hči vnuk in dve vnukinji

Cleveland, Ohio, dne 31. maja 1949.

Grigorij je nekajkrat že pred Prohorovim prihodom kanil oditi. Odrnil je kupico, vstal, pa se precej spet usedel, ker se je zbal, da bi imel Stepan njegov odhod za očiten dokaz bojazljivosti. Ponos mu ni dovolil, da bi zapustil Aksinjo in se umaknil Stepanu. Pil je, žganje pa ni več delovalo nanj. Trezno je pretehtal vsó dvoreznost svoje-ga položaja in čakal konca. Za hipec se mu je zazdelo, da bo Stepan udaril ženo, ko je napila na njegovo — Grigorijevo — zdravje. Pa se je zmotil: Stepan je dvignil roko, si z raskavo dlanjo obrisal zagorelo čelo, kratko popočal, potem pa se navdušeno ozrl po Aksinji in dejal: "Junak si, žena! Rad te imam zaradi hrabrosti!"

Potem je prišel Prohor. Grigorij je preudaril in sklenil ostati, da bi ne dal Stepanu priložnosti, da bi se razkoda-kal.

— Pojdi tjakaj in povej, da me nisi našel. Razumeš? — se je obrnil k Prohoru.

— Razumem že, razumem. Ampak bolje bi bilo, ko bi le, Pantelevič, stopil tja.

(Dalje prihodnjč)

AKO NAMERAVATE

PRODATI VAŠO HIŠO

za eno ali dve družini, pokličite nas.

IVanhoe 7646

Realtor

Dr. "Carniola Hive"

št. 493 T. M.

Uradniče društva "CARNIOLA HIVE" št. 493 T. M. za leto 1949 so sledeči:

Predsednica Josephine Stwan; podpredsednica Christine Glavan; bivša predsednica Mary Bolta, duhovna voditeljica Mary Tekaucic; zapisničarica in bolniška tajnica Julia Brezovar, 1173 E. 60 St., tel. EN 4758; finančna tajnica Pauline Debevec, 1287 E. 169 St., tel. IV 2048; vratarica Pauline Zigman; spremljevalka Mary Mahne; stražnica Mary Vesel; nadzornice: Jean E. Pajk, Ursula Unetič in Sylvia Praust.

Seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecu v Slovenskem narodnem domu, dvorana št. 1, ob 7.30 uri zvečer.

Asesment mora biti plačan do zadnjega dne v mesecu. Pobira se na seji in vsakega 25. v mesecu.

Bolne članice naj se javijo takoj pri Mrs. Julia Brezovar, 1173 E. 60 St., EN 4758.

1884

1949

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš dobri sorodnik in zvesti prijatelj

ANTON GOLOB

ki je po kratki bolezni ter previden s svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 23. aprila 1949. Pokojni je bil rojen 1. avgusta 1884 v vasi Trzn, župnija Moravče na Gorenjskem. Pogreb se je vršil dne 27. aprila 1949 iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida. Sveto mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomc ob asistenci č. gg. Rev. Francis M. Baraga in Rev. Joseph Godina. Po pogrebni sveti maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarijo in ondi položeno k zemeljskemu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojniku podelil svete zakramente ter ga tako pripravil za vstop v srečno večnost; opravil zanj pogrebno sv. mašo zadušnico ter pokojnika spremil iz pogrebne zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida, opravil zanj vse pogrebne molitve ter ga potem spremil vse do njegovega groba. Za vse to naš prav iskreni Bog plačaj stotero.

Dalje se zahvalimo tudi č. gg. Rev. Francis M. Baragi in Rev. Joseph Godini za asistenco pri sv. maši. Tudi njima naš priručni: Bog plačaj.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter pokojnika, ki je bil kot fant, ozaljšali s cvetjem ter mu tako izkazali zadnjo čast. Poklonili so vence sledeči: Frank Knez, Mr. in Mrs. Frank Klopčič, Mr. in Mrs. Ben. Stanonik, Mr. in Mrs. Al. Pecek in družina, Frances Ketchaver in sinovi, Mr. in Mrs. Emil Trunk in hčere, Mr. John Kopač in družina, Mr. in Mrs. Anton Orehek in družina, Mr. in Mrs. John Per in družina, Mrs. Josephine Simon, Wickliffe, O., Mr. in Mrs. John Cerar, Frank in Bill Kern, Mr. in Mrs. Ludwig Jakomin, Mr. in Mrs. John Fertak in družina, Mr. in Mrs. Martin Rogel in družina, Mr. in Mrs. Joe Ostroska, Painesville, O., Mr. Joe Klemenčič, društvo Naprej št. 5 SNPJ, National Screw & Mfg. Co., V.A.W., C.I.O. Local 843, Friends from Packing Dept. National Screw & Mfg. Co.

Enako se zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za dušo dragega pokojnika. Darovali so: Mr. in Mrs. John Per, Mr. in Mrs. Anton Orehek, Jr., Chicago, Ill., Mr. in Mrs. Jacob Konjar, Mr. in Mrs. Emil Trunk in hčere, Mr. Joe Klemenčič, Mr. in Mrs. George Hribar, Maple Heights, Mrs. Konrad Lauric, Unionville, O., Mrs. Mary Drčar, Mr. in Mrs. Louis Lagina, Mr. Jacob Mulec in hčere, Mr. in Mrs. John Lokar in družina, Mr. in Mrs. A. J. Brodnik, Mr. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. Joe Strumbel, Mrs. Anna Smole, Dibble Ave., Mr. in Mrs. Anton Svete, Mr. in Mrs. Joseph Smole, Mrs. Johana Novak, Madison, O., Mr. in Mrs. Louis Russ, Mr. in Mrs. Cyril Stanonik,

Dalje se zahvalimo vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile brezplačno na razpolago ter tako mnogim omogočili, da so se udeležili pogreba.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so prišli pokojnika kropiti ter moliti za mir in pokoj njegove duše ter prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pa sv. maše ter potem pokojnika spremili na njegovi zadnji poti vse do njegovega groba.

Dalje zahvala društvu Naprej št. 5 SNPJ za vso pomoč in naklonjenost in pa za pogrebce.

Zahvalimo se vsem za obiske pokojnega v bolnišnici.

Prav tako se zahvalimo Mr. in Mrs. Emil Trunk, Mr. Anton Orehku in Mr. in Mrs. Ben Stanonik za vso pomoč, ki so nam jo nudili ob smrti dragega pokojnika.

Dalje zahvala pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso poslugo, ki so nam jo dali.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam ob tej priliki kaj dobrega storili ter nam pomagali na en ali drugi način.

Morda se je pri naštevanju imen vrnila kaka pomota ali napaka in da se je koga po pomoti izpustilo iz tega seznama. Vse mogoče, daš smo pazili, da smo zabeležili prav vse. Ako se je pa kljub temu kaj primerilo, pa prosimo oprostjenja.

A Ti naš dragi Anton, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje nove domovine; duši Tvoji blagi pa večni mir. Da, večni mir, ki Ti ga iz srca želimo, da bi se veselili pri Bogu v nebesih.

Delo rajni dokončal je, zanj je delavnik nehal, zdaj ga je Gospod poklical, da plačilo mu je dal.

Zalujoči ostali:

Tvoj prijatelj FRANK KNEZ
JOHANA KLOPČIČ, sestrična

Pokojni zapušča v stari domovini brata MARTINA in sestre MINKO OGRIZEK, KRISTINO TOMC in BARBARO CYRNSKI; tu v Ameriki pa bratranca JOHN KOPAČ

Cleveland, Ohio, 31. maja 1949.